

श्रीमते परांकुशाय नमः श्रीमते परकालाय नमः
 श्रीमते यतिवराय नमः श्रीमद्वरवरमुनये नमः
 श्रीमद्वरवरमुनिभिरनुगृहीता
 ॥ यतिराजविंशतिः ॥

यस्स्तुतिं यतिपति प्रसादिनीं
 व्याजहार यतिराजविंशतिं ।
 तं प्रपन्नजन चातकाम्बुदं
 नौमि सौम्यवरयोगिपुङ्गवं ॥

श्रीमाधवांग्नि जलजद्वय नित्यसेवा
 प्रेमाविलाशय परांकुश पादभक्तं ।
 कामादिदोष हरमात्मपदाश्रितानां
 रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥१॥
 श्रीरङ्गराजचरणाम्बुज राजहंसं
 श्रीमत्परांकुश पदाम्बुजभृङ्गराजं ।
 श्रीभट्टनाथ परकाल मुखाब्जमित्रं
 श्रीवत्सचिन्ह शरणं यतिराजमीडे ॥२॥
 वाचा यतीन्द्र मनसा वपुषा च युष्मत्
 पादारविन्दयुगलं भजतां गुरूणां ।

कूराधिनाथ कुरुकेशमुखाद्यपुंसां
 वाचानुचिन्तनपरस्सततं भवेयं ॥३॥
 नित्यं यतीन्द्र तव दिव्यवपुस्समृतौ मे
 सक्तं मनो भवतु वाग्गुणकीर्तनेऽसौ ।
 कृत्यञ्च दास्यकरणेतु करद्वयस्य
 वृत्त्यन्तरेऽस्तु विमुखं करणत्रयञ्च ॥४॥
 अष्टाक्षराख्य मनुराज पदत्रयार्थ
 निष्ठां ममात्र वितराद्य यतीन्द्रनाथ ।
 शिष्टाग्रगण्यजन सेव्यभवत्पदाब्जे
 हृष्टाऽस्तु नित्यमनुभूय ममास्यबुद्धिः ॥५॥
 अल्पापि मे न भवदीय पदाब्जभक्तिः
 शब्दादिभोग रुचिरन्वहमेधते हा ।
 मत्पापमेवहि निदानममुष्य नान्यत्
 तद्वारयार्य यतिराज दयैकसिन्धो ॥६॥
 वृत्त्या पशुर्नरवपुस्त्वहमीदृशोऽपि
 श्रुत्यादिसिद्ध निखिलात्मगुणाश्रयोऽयं ।
 इत्यादरेण कृतिनोऽपि मिथःप्रवक्तुं
 अद्यापि वञ्चनपरोऽत्र यतीन्द्र वर्ते ॥७॥
 दुःखावहोऽहमनिशं तव दुष्टचेष्टः
 शब्दादिभोग निरतश्शरणागताख्यः ।

त्वत्पादभक्त इव शिष्ट जनौघमध्ये
 मिथ्या चरामि यतिराज ततोऽस्मि मूर्खः ॥८
 नित्यं त्वहं परिभवामि गुरुंच मन्त्रं
 तद्देवतामपि न किञ्चिदहो बिभेमि ।
 इत्थं शठोऽप्यशठवत् भवदीयसङ्घे
 हृष्टश्चरामि यतिराज ततोऽस्मि मूर्खः ॥९
 हा हन्त हन्त मनसा क्रियया च वाचा
 योऽहं चरामि सततं त्रिविधापचारान् ।
 सोऽहं तवाप्रियकरः प्रियकृद्वदेव
 कालं नयामि यतिराज ततोऽस्मि मूर्खः ॥१०
 पापे कृते यदि भवन्ति भयानुताप
 लज्जाः पुनःकरणमस्य कथं घटेत ।
 मोहेन मे न भवतीह भयादिलेशः
 तस्मात्पुनः पुनरघं यतिराज कुर्वे ॥११
 अन्तर्बहिस्सकलवस्तुषु सन्तमीशं
 अन्धः पुरस्स्थितमिवाहमवीक्षमाणः ।
 कन्दर्पवश्य हृदयस्सततं भवामि
 हन्त त्वदग्रगमनस्य यतीन्द्र नार्हः ॥१२
 तापत्रयीजनित दुःखनिपातिनोऽपि
 देहस्थितौ मम रुचिस्तु न तन्निवृत्तौ ।

एतस्य कारणमहो मम पापमेव
 नाथ त्वमेव हर तद्यतिराज शीघ्रं ॥१३
 वाचामगोचर महागुण देशिकाग्र्य
 कूराधिनाथ कथिताखिल नैच्यपात्रं ।
 एषोऽहमेव न पुनर्जगतीदृशस्तत्
 रामानुजार्य करुणैव तु मद्गतिस्ते ॥१४
 शुद्धात्म यामुनगुरुत्तम कूरनाथ
 भट्टाख्य देशिकवरोक्त समस्तनैच्यं ।
 अद्यास्त्यसंकुचितमेव मयीह लोके
 तस्माद्यतीन्द्र करुणैव तु मद्गतिस्ते ॥१५
 शब्दादिभोगविषया रुचिरस्मदीया
 नष्टा भवत्विह भवद्वयया यतीन्द्र ।
 त्वद्दासदासगणना चरमावधौ यः
 तद्दासतैकरसताऽविरता ममास्तु ॥१६
 श्रुत्यग्रवेद्य निजदिव्यगुणस्वरूपः
 प्रत्यक्षतामुपगतस्त्विह रङ्गराजः ।
 वश्यस्सदा भवति ते यतिराज तस्मात्
 शक्तस्स्वकीयजन पापविमोचने त्वं ॥१७
 कालत्रयेऽपि करणत्रय निर्मिताति
 पापक्रियस्य शरणं भगवत्क्षमैव ।

सा च त्वयैव कमलारमणेऽर्थिता यत्
 क्षेमस्स एव हि यतीन्द्र भवच्छ्रितानां ।।१८
 श्रीमन्यतीन्द्र तव दिव्यपदाब्जसेवां
 श्रीशैलनाथ करुणापरिणामदत्तां ।
 तामन्वहं मम विवर्धय नाथ तस्याः
 कामं विरुद्धमखिलं च निवर्तय त्वं ।।१९
 विज्ञापनं यदिदमद्य तु मामकीनं
 अङ्गीकुरुष्व यतिराज दयाम्बुराशे ।
 अज्ञोऽयमात्म गुणलेश विवर्जितश्च
 तस्मादनन्यशरणो भवतीति मत्वा ।।२०
 इति यतिकुलधुर्यमेधमानैः
 श्रुतिमधुरैरुदितैः प्रहर्षयन्तं ।
 वरवरमुनिमेव चिन्तयन्ती
 मतिरियमेति निरत्ययं प्रसादं ।।२१
 न चेद्रामानुजेत्येषा चतुरा चतुरक्षरी ।
 कामवस्थां प्रपद्यन्ते जन्तवो हन्त मादृशः ।।
 पुण्याम्भोज विकासाय पापध्वान्त क्षयाय च
 श्रीमानाविरभूद्भूमौ रामानुजदिवाकरः ।।
 यत् स्मृतिस्सर्वसिद्धीनां अन्तराय निवारिणी
 तस्मै श्रीरम्यजामातृमुनये विदधे नमः ।।

श्रीमद्रङ्गं जयतु परमं धाम तेजोनिदानं
 भूमा तस्मिन्भवतु कुशली कोऽपि भूमासहायः ।
 दिव्यं तस्मै दिशतु विभवं देशिको देशिकानां
 काले काले वरवरमुनिः कल्पयन् मङ्गलानि ।।
 मङ्गलं मुनिवर्याय रम्यजामातृयोगिने ।
 यच्छात्रभावं सम्प्राप्तः श्रीशः श्रीरङ्गनायकः ।।
 श्रीमते सौम्यजामातृ मुनीन्द्राय महात्मने ।
 श्रीरङ्गवासिने भूयात् नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलं ।।
 प्रणतार्तिहरांशाय प्रकृष्टगुणशालिने ।
 लीलयोद्धृतलोकाय लोकार्यगुरवे नमः ।।

